

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 447/2017-83

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 4. júla 2017 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKČIA] a [REDAKČIA], obaja bytom [REDAKČIA], zastúpených advokátom JUDr. Ing. Karolom Kocsisom, Sobieskeho 1739/56, Štúrovo, ktorou namietajú porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Nové Zámky v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 129/2004 (po vydaní nálezú Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 214/2015 z 26. augusta 2015), a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKČIA] a [REDAKČIA] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 7. apríla 2017 doručená sťažnosť [REDAKČIA] a [REDAKČIA], obaja bytom [REDAKČIA] (ďalej len „sťažovatelia“), ktorou namietali porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej

republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Nové Zámky (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 129/2004 2014 (ďalej aj „namietané konanie“), a to predovšetkým pri rozhodovaní o návrhu na vydanie predbežného opatrenia.

2. Z obsahu sťažnosti, jej príloh a obsahu spisu okresného súdu sp. zn. 6 C 129/2004 vyplýva, že sťažovatelia sú navrhovateľmi v 5. a 6. rade namietaného konania, ktorého predmetom je určenie práva zodpovedajúceho vecnému bremenu. V sťažnosti podrobne opísali priebeh konania, ako aj rozhodnutia ústavného súdu o ich predchádzajúcich ústavných sťažnostiach, ktorými namietali prietahy v predmetnom konaní (IV. ÚS 50/2012, III. ÚS 383/2012, III. ÚS 118/2013, II. ÚS 527/2014, I. ÚS 214/2015). Poukázali tiež na opakované vyjadrenie nespokojnosti s dĺžkou konania adresované predsedovi okresného súdu, Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky a prezidentovi Slovenskej republiky.

3. V podstatnej časti sťažnosti sťažovatelia uviedli, že *„ako účastníci konania vo veci vedenej na Okresnom súde v Nových Zámkoch vedenej pod spisovou značkou číslo 6 C 129/2004 sa podaním na súd zo dňa 19. júla 2004 domáhali rozhodnutia dosiahnuť práva prechodu cez nehnuteľnosti odporcov, ktoré im vzniklo vydržaním, z dôvodu, že ku svojim nehnuteľnostiam sa nemôžu dostať iným spôsobom. Napriek tomu, že od podania návrhu, teda od dňa 19. júla 2004, dňa 19. júla 2016 uplynulo dvanásť rokov a vec kvôli prietahom doteraz nie je ukončená a ani o predbežnom opatrení, ktorého návrh bol podaný 6. apríla 2011, doteraz nebolo právoplatne rozhodnuté... zo strany sudcu napriek tomu, že mal snahu vo veci konať, jeho konanie bolo bez patričnej pozornosti a nesústreďenosti na vec. Z uvedeného dôvodu boli sudcom spôsobené prietahy v konaní, lebo odo dňa podania návrhu navrhovateľov v piatom a v šiestom rade na vydanie predbežného opatrenia, teda od jeho doručenia na súd dňa 7. apríla 2011 doteraz, teda do 3. apríla 2017 uplynulo 2176 dní a doteraz vo veci nie je právoplatne rozhodnuté. Z čoho je zrejmé, že súd svojim konaním, alebo nekonaním vo veci spôsobuje prietahy. A z doteraz vykonaných krokov a ich výsledku sa dá očakávať, že z dôvodu nerozhodnosti konajúceho sudcu sa lehota na dosiahnutie právoplatného rozhodnutia vo veci navrhovaného predbežného opatrenia značne predĺži. Nehovoriac už o rozhodnutí vo veci samej, kde rozhodnutie sa bude rodiť*

ešte dlhšie, Ved' sudca vo veci koná s účastníkmi, ktorým z hmotnoprávneho hľadiska neprislúcha byť účastníkmi konania, lebo už nie sú vlastníkami nehnuteľnosti. Ako tomu je v prípade navrhovateľov v treťom a vo štvrtom rade, ktorých vlastníctvo prešlo na manželov [REDACTED], alebo v prípade odporcov v prvom a v druhom rade, kedy vlastníctvo [REDACTED] a [REDACTED] mladšieho, prešlo na [REDACTED] a taktiež v prípade odporkyne [REDACTED], ktorej vlastníctvo k pozemku parcely [REDACTED] prešlo na manželov [REDACTED]. Všetkým uvedeným ale procesné prislúcha byť účastníkom konania do tej doby než konajúci sudca o ich procesnom postavení nerozhodne. Napriek tomu, že predseda súdu už opakovaním vo svojich vyjadreniach na sťažnosť poukázal na to, že konajúci sudca v krátkej dobe rozhodne o procesnom postavení účastníkov, ktorých zámena bola navrhovateľmi v piatom a v šiestom rade navrhovaná, ale doteraz sa tak nestalo, a preto sa natiska otázka dokedy bude konajúcemu sudcovi trvať než zosúladí procesné práva a povinnosti účastníkov s ich hmotnoprávnymi.

Nakoľko konajúci sudca vo veci vedenej na Okresnom súde v Nových Zámkoch pod spisovou značkou 6C/129/2004 napriek prísľubom predsedu okresného súdu, robil prieskumy vo veci obrátili sa sťažovatelia listom - so sťažnosťou zo dňa 13. januára 2017 na predsedu okresného súdu v Nových Zámkoch, na konajúceho sudcu vo veci vedenej na Okresnom súde v Nových Zámkoch pod spisovou značkou 6C/129/2004... Na uvedenú sťažnosť predseda okresného súdu v Nových Zámkoch dal odpoveď listom zo dňa 8. marca 2017, pod značkou Spr 1501/2017...

Z uvedenej odpovede predsedu okresného súdu v Nových Zámkoch je zrejmé, že sťažnosť sťažovateľov na prieskumy v konaní zákonného sudcu [REDACTED] vo veci 6C/129/2004 bola oprávnená a za prieskumy v pridelených veciach nekonal plynulo bez zbytočných prieskumov a preto mu bolo uložené kárne opatrenie a bolo prijaté opatrenie aby o veci 6C/129/2004 vykonával úkony v zmysle zákonných ustanovení plynulo a efektívne pod dohľadom podpredsedníčky súdu [REDACTED]. Nakoľko aj v minulosti bolo zákonnému sudcovi [REDACTED], za spôsobené prieskumy vo veci 6C/129/2004 uložené kárne opatrenia a bol vykonávaný dohľad a napriek tomu zákonný sudca nekonal tak, ako bolo predsedom súdu prísľúbené a vo veci spôsobil prieskumy...

V súlade s poukazom na uvedené odôvodnenie, sťažovatelia majú za to, že Okresný súd v Nových Zámkoch vo veci vedenej na Okresnom súde v Nových Zámkoch pod spisovou značkou 6 C 129/2004 koná neefektívne a preto sú ich práva na to aby ich záležitosť bola

spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o ich občianskych právach v zmysle článku 6 odsek 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, porušené.

Poukazujeme na to, že toto podanie vo veci prietahov v konaní vedenom na Okresnom súde v Nových Zámkoch pod spisovou značkou 6 C 129/2004, nie je podaním, ktoré by sa malo posudzovať ako podanie, v ktorom už Ústavný súd SR rozhodoval a mala by sa aplikovať zásada veci právoplatne rozsúdenej, ale jedná sa o prietahy, ktoré Okresný súd v Nových Zámkoch, spôsobil síce aj vo veci samej po tom, čo vo veci už rozhodovala a súd naďalej vo veci nekoná bez prietahov. Je treba poukázať na to, že predovšetkým i vo veci rozhodovania o vydaní predbežného opatrenia, ktoré sťažovatelia podali na Okresný súd v Nových Zámkoch už 7. apríla 2011 a doteraz vo veci nebolo vydané právoplatné rozhodnutie i keď Krajský súd v Nitre v uznesení 25 Co/203/2013-865, z 31. júla 2013, vyslovil názor, že návrh navrhovateľov, na vydanie predbežného opatrenia mal všetky náležitosti na to, aby bolo nariadené predbežné opatrenie. Pritom Okresný súd v Nových Zámkoch podľa ustanovenie § 226 zákona číslo 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadku v znení neskorších predpisov, platného v dobe rozhodovania v roku 2013 bol súd prvého stupňa viazaný právnym názorom odvolacieho súdu a napriek tomu doteraz vo veci právoplatne nerozhodol.

38. Okresný súd v Nových Zámkoch, ktorý prevzal uznesenie Krajského súdu v Nitre číslo konania 25 Co/203/2013-865, z 31. júla 2013 dňa 26. augusta 2013, doteraz nerozhodol a pokiaľ rozhodol, tak jeho rozhodnutie bolo zmätočné, napriek tomu, že ku dňu podania tejto sťažnosti, teda do 3. apríla 2017 ubehlo od 7. apríla 2011 šesť rokov, pričom podľa vtedy platného ustanovenia § 75 odsek 4, zákona číslo 99/1963 Zb., občianskeho súdneho poriadku v platnom znení, súd mal o návrhu na vydanie predbežného opatrenia rozhodnúť bezodkladne, ale najneskôr do tridsiatich dní a preto svojim konaním hrubo porušil ustanovenie § 75 odsek 4, zákona číslo 99/1963 Zb., občianskeho súdneho poriadku v tej dobe platnom znení ako i právo sťažovateľov na spravodlivé rozhodnutie v primeranej lehote...“.

4. Po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky,

o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) sťažovatelia navrhli vysloviť tento nález:

„1. Základné práva sťažovateľov [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ], rodenej [REDAKOVANÉ], obaja bytom ulica [REDAKOVANÉ] na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v článku 48 odsek 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prerokovanie veci súdom v primeranej lehote podľa článku 6 odsek 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom konajúceho sudcu Okresného súdu v Nových Zámkoch v konaní vedenom pod spisovou značkou 6 C 129/2004, bolo porušené i tým, že súd nevydal predbežné opatrenie, ktoré sťažovatelia podali na okresný súd dňa 7. apríla 2011 a Ústavný súd SR prikazuje Okresnému súdu v Nových Zámkoch v konaní vedenom pod spisovou značkou 6 C 129/2004 aby vo veci urýchlene konal a vo veci samej rozhodol a tiež rozhodol tak ako to nariadil Krajský súd v Nitre vo svojom uznesení číslo konania 25 Co/ 203/2013-865, z 31. júla 2013 a urýchlene vykonal opatrenia na odstránenie nedostatkov vytykaných uznesením Krajského súdu v Nitre zo dňa 15. júna 2016 vydaným pod číslom konania 8Co /346/2016 - 1377.

2. Ústavný súd v zmysle § 56 odsek 4 a 5 zákona číslo 38/1993 Zb., o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov, v znení neskorších zákonov priznáva sťažovateľom primerané finančné zadosťučinenie ako náhradu nemajetkovej ujmy vyjadrenej v peniazoch, za im spôsobenú ujmu uvedenú v bode 1 tohto článku v sume 20.000,- €,- (slovom dvadsať tisíc eur), ktoré je Okresný súd v Nových Zámkoch povinný zaplatiť sťažovateľom do dvoch mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky, lebo doterajšie opatrenia prijaté Ústavným súdom Slovenskej republiky pre odstránenie prieťahov neboli dostatočne účinné,

3. Ústavný súd priznáva sťažovateľom trovy právneho zastúpenia súvisiacich so zastupovaním na Ústavnom súde Slovenskej republiky, právnym zástupcom sťažovateľov JUDr. Ing. Karolom Kocsisom, vo výške 312,34 € (za dva úkony podľa Vyhlášky č. 655/2004 Z.z. Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb). Pričom na rok 2017 sa vychádza z toho, že je stanovený výpočtový základ 884,00 €. Podľa § 11 odsek 2 vyhlášky za zastupovanie pred Ústavným súdom je odmena advokáta - jedna šestina z 884,00 €, t.j. 147,33 € , za jeden úkon : prevzatie a príprava zastúpenia a za písomné podanie na Ústavný súd SR.

Podľa § 16 odsek 3 vyhlášky, režijný paušál tvorí 1/100 z čiastky 884,00 €, t.j. 8,84 €. Teda odmena advokáta za dva úkony po 147,33 € a dvakrát režijný paušál po 8,84 € spolu predstavuje čiastku 312,34 €, pokiaľ vo veci nebudú vykonané ďalšie úkony. Trovy právneho zastúpenia sťažovateľov, súvisiacich so zastupovaním na Ústavnom súde Slovenskej republiky, sa vyplatí k rukám JUDr. Ing. Karola Kocsisa, Sobieského ulica číslo 1735/56, 943 01 Štúrovo.“

5. Ústavný súd listom z 10. mája 2017 vyzval okresný súd na vyjadrenie k sťažnosti. Podaním z 29. mája 2017 predseda okresného súdu oznámil:

„V súvislosti s konaním vo veci 6C/129/2004 pod Spr 110/2017 dňa 06.03.2017 som udelil písomné napomenutie konajúcemu sudcovi. Po uvedenom čase, na základe úpravy zákonného sudcu zo dňa 06.03.2017 bola dňa 08.03.2017 vyhotovená predkladacia správa na Krajský súd Nitra stým, že spis bol predložený odvolaciemu súdu 09.03.2017. Krajský súd o podaných odvolaniach žalovaných rozhodol uznesením 8Co/71 /2017-1458 zo dňa 07.04.2017 a to tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia voči žalovanému v 2.rade zamietol a napadnuté uznesenie vo vzťahu k žalovanému v 5.rade potvrdil. Spis bol vrátený na OS Nové Zámky dňa 18.04.2017. Na základe úpravy konajúceho sudcu zo dňa 21.04.2017 boli dňa 24.04.2017 odoslané zásielky obsahujúce uznesenie Krajského súdu ako aj výzva adresovaná prekladateľovi o vyhotovenie prekladu predmetného uznesenia. Následne uznesením 6C/129/2004-1466 zo dňa 27.04.2017 súd pripustil zmenu žalovaných v 1. a 2.rade a návrh žalobcov na zmenu žalobcov v 3. a 4.rade zamietol. Uvedené uznesenie bolo zo súdu expedované 27.04.2017. Nakoľko v súlade súpravou sudcu zo dňa 21.04.2017 nedopatrením uznesenie Krajského súdu nebolo prekladateľovi doručené, osobitnou výzvou zo dňa 12.05.2017 mu boli odoslané obe uznesenia za účelom ich prekladu s tým, že akonáhle budú súdu od prekladateľa doručené, budú odoslané žalovanému v 1 .rade do USA a bude zároveň vytýčený termín pojednávania.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti mám za to, že procesné úkony vykonávané v tejto veci, podrobne rozvedené aj v mojej odpovedi Spr 1501/2017 zo dňa 08.03.2017, ktorú sťažovatelia k ústavnej sťažnosti pripájali, po tom Čase ako bolo naposledy rozhodnuté o sťažnosti sťažovateľov zo strany Ústavného súdu nálezom I. ÚS 214/2015-96 zo dňa 26.08.2015, ako aj po tom čase ako som udelil písomné napomenutie zákonnému sudcovi pod Spr 210/2017 zo dňa 06.03.2017 boli vykonávané promptne, plynulé a bez prietahov.

Z týchto dôvodov návrh sťažovateľov podľa § 25 ods. 2 zák. č. 38/1993 Z.z. v znení neskorších zmien považujem za zjavne neopodstatnený, a preto ho navrhujem odmietnuť.“

II.

6. Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

7. Podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Skúma pritom tak všeobecné, ako aj osobitné náležitosti návrhu (sťažnosti) podľa ustanovení § 20, § 50 a § 53 zákona o ústavnom súde vrátane okolností, ktoré by mohli byť dôvodom na jeho odmietnutie.

8. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

9. O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom alebo namietaným rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať takú, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia

označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, tiež napr. I. ÚS 4/00, II. ÚS 101/03).

10. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom.

11. Ústavný súd, viazaný petitom návrhu (§ 20 ods. 1 a 4 zákona o ústavnom súde), posúdil, či postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 129/2004 došlo k porušeniu základného práva sťažovateľov na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru pri rozhodovaní o predbežnom opatrení za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok účinný do 30. júna 2016 (ďalej len „OSP“).

12. Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy vychádzal zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (m. m. IV. ÚS 221/04).

13. Základnou povinnosťou súdu a sudcu v zmysle uvedeného je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, v ktorom sa účastník konania ocitol.

14. Táto povinnosť súdu a sudcu do 30. júna 2016 vyplývala z § 6 OSP, ktorý súdom prikazoval, aby v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania postupovali tak, aby ochrana ich práv bola rýchla a účinná, ďalej z § 100 ods. 1 OSP, podľa ktorého len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd i bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá. Od 1. júla 2016 vstúpil do účinnosti Civilný sporový poriadok

(ďalej len „CSP“), v zmysle ktorého podľa čl. 17 súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným priet'ahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb. Povinnosť súdu postupovať v konaní rýchlo a hospodárne je uložená aj § 157 ods. 1 CSP.

15. K rýchlejšej, avšak nie konečnej úprave práv a povinností dochádzalo za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku v priebehu súdneho konania aj prostredníctvom predbežného opatrenia v prípade, že po začatí súdneho konania bolo potrebné dočasne upraviť pomery účastníkov. Tento inštitút zabezpečoval pružné riešenie situácie, v ktorej sa ocitli účastníci konania a ktorá nezniesla odklad do právoplatného rozhodnutia vo veci samej. Predbežnou vykonateľnosťou vydaného rozhodnutia bol zabezpečený reálny výkon upravených pomerov.

16. Vychádzajúc z obsahu spisu ústavný súd konštatuje, že návrh sťažovateľov na nariadenie predbežného opatrenia bol doručený okresnému súdu 7. apríla 2011 a rozhodnuté o ňom bolo 17. septembra 2015, čo bolo nepochybne porušením § 75 ods. 4 OSP, v zmysle ktorého o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, ktorý má náležitosti podľa odseku 2, rozhodne súd bezodkladne najneskôr do 30 dní po doručení návrhu.

Sťažovatelia na predbežnú úpravu pomerov čakali neprimerane dlhú dobu, čím došlo k porušeniu ich ústavných práv zaručených čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

17. O porušení práva sťažovateľov na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru vo veci nariadenia predbežného opatrenia rozhodol ústavný súd nálezom sp. zn. I. ÚS 214/2015 z 26. augusta 2015 tak, že porušenie uvedených práv vyslovil, prikázal okresnému súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 129/2004 vo veci nariadenia predbežného opatrenia konať bez zbytočných priet'ahov a priznal sťažovateľom finančné zadost'učinenie po 4 000 €, ako aj trovy konania.

18. Po uvedenom rozhodnutí ústavného súdu sťažovatelia opäť namietali zbytočné priet'ahy sťažnosťou podanou podľa § 3 ods. 7 v spojení s § 62 a nasl. zákona č. 757/2004

Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov predsedovi okresného súdu 10. januára 2017 a 17. januára 2017. Odpoveďou z 8. marca 2017 (po predĺžení lehoty na vybavenie sťažnosti) bol v chronologickom slede opísaný priebeh konania a nadväzne predsedom okresného súdu uvedené:

„Vo veci 6C/129/2004 od času odkedy som naposledy preveroval Vašu sťažnosť na prietahy v konaní mojou odpoveďou spr. 15113/2016 zo dňa 07.10.2016. boli jednotlivé úkony zo strany konajúceho sudcu vykonávané plynulé, bez prietahov. Napriek tomu vzhľadom na celkovú dĺžku konania jednak vo veci samej ako aj časti týkajúcej sa vydaného neodkladného opatrenia, ktoré doposiaľ nenadobudlo právoplatnosť, považujem Vašu sťažnosť za opodstatnenú. Z týchto dôvodov som dňa 01.03.2017 prijal opatrenie pod Spr 190/2017 stým, že s poukazom na doterajší priebeh konania vo veci 6C/129/2004. nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, mnou prijaté opatrenia pod č. Spr 520/2012. Spr 363/2014. vyvodené disciplinárne opatrenie voči zákonnému sudcov i pod Spr 514/2015 a na základe vykonaného pohovoru so sudcom [REDAKOVANÉ], na ktorom bol dôrazne upozornený na povinnosti, ktoré mu vyplývajú zo zákona č. 385/2000 Z. z. Zákon o sudcoch a prísediach a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej v texte ..zákon o sudcoch), predovšetkým na povinnosť v pridelených veciach konať plynulo bez zbytočných prietahov, som uložil zákonnému sudcovi [REDAKOVANÉ], aby vo veci 6C/129/2004 vykonával úkony v zmysle zákonných ustanovení plynulo a efektívne pod dohľadom podpredsedníčky súdu [REDAKOVANÉ], až do právoplatného skončenia veci a okrem toho som uložil [REDAKOVANÉ], aby vo veci 6C/129/2004 vykonávala dohľad, priebežne ma ústne informovala o vykonaných úkonoch sudcom [REDAKOVANÉ] a jeden krát mesačne podala písomnú správu o stave konania. Okrem prijatého opatrenia dňa 06.03.2017 som vydal a doručil zákonnému sudcovi písomné napomenutie pod Spr 210/2017.“

19. Ústavný súd pri rozhodovaní o predmetnej sťažnosti nemohol opomenúť nález ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 214/2015 z 26. augusta 2015 týkajúci sa rovnakého predmetu sťažnosti – prietahov pri rozhodovaní o predbežnom opatrení. Za situácie, že v rozhodnutí z 26. augusta 2015 ústavný súd posúdil časový priebeh konania od podania návrhu na vydanie predbežného opatrenia do dňa svojho rozhodnutia, ostávalo ústavnému súdu v tomto konaní posúdiť iba možnosť vzniku prietahov od 26. augusta 2015 dosiaľ.

20. Z obsahu spisu bolo zistené, že po vrátení spisu z ústavného súdu boli vykonané tieto úkony:

- 21. augusta 2015 boli vyzvaní sťažovatelia na zaplatenie súdneho poplatku z návrhu na nariadenie predbežného opatrenia,
- 24. augusta 2015 boli vyzvaní sťažovatelia na predloženie potrebného počtu rovnopisov podaní vrátane návrhu na nariadenie predbežného opatrenia z 5. apríla 2011,
- 2. septembra 2015 bol sťažovateľmi zaplatený súdny poplatok z návrhu na nariadenie predbežného opatrenia a predložený potrebný počet rovnopisov podaní,
- 17. septembra 2015 bolo uznesením nariadené predbežné opatrenie,
- 21. septembra 2015 boli doručované prekladateľovi písomnosti pre účel preloženia do jazyka anglického,
- 6. októbra 2015 podal Slovenský pozemkový fond odvolanie proti uzneseniu zo 17. septembra 2015,
- 14. októbra 2015 bolo doručované odvolanie Slovenského pozemkového fondu ostatným účastníkom a tlmočníkovi,
- 26. októbra 2015 predložili sťažovatelia vyjadrenie k odvolaniu Slovenského pozemkového fondu (doplnené 3. novembra 2015),
- 29. októbra a 2. novembra 2015 boli predložené vyjadrenia ďalších účastníkov konania k odvolaniu Slovenského pozemkového fondu,
- 19. novembra 2015 bol urgovaný prekladateľ na predloženie prekladu odvolania SPF,
- 21. decembra 2015 bola doručovaná súdna zásielka žalovanému v 2. rade prostredníctvom mestskej polície,
- 23. decembra 2015 predložil okresnému súdu prekladateľ preložené písomnosti,
- 5. januára 2016 boli doručované písomnosti účastníkovi konania do USA,
- 7. januára 2016 mestská polícia oznámila nedoručenie súdnej zásielky žalovanému v 2. rade s tým, že tento sa nachádza v USA,
- 11. januára 2016 bol zisťovaný posledný pobyt žalovaného v 2. rade prostredníctvom elektronicky dostupných registrov,
- 12. januára 2016 bola vyzvaná matka žalovaného v 2. rade na oznámenie adresy jeho pobytu,

- 14. januára 2016 bola prekladateľovi uznesením priznaná odmena,
- 15. januára 2016 bola súdu oznámená zmena vlastníkov nehnuteľností, a teda aj účastníkov konania,
- 19. januára 2016 matka žalovaného v 2. rade oznámila súdu jeho aktuálnu adresu,
- 20. januára 2016 okresný súd požiadal katastrálny úrad o zaslanie aktuálneho listu vlastníctva [REDACTED],
- 1. februára 2016 bol aktuálny list vlastníctva predložený súdu,
- 8. februára 2016 požiadal okresný súd katastrálny úrad o zaslanie kópie zmluvy o prevode vlastníctva,
- 16. februára 2016 bola súdu predložená žiadaná zmluva,
- 19. februára 2016 vyzval súd nových vlastníkov na oznámenie, či sa pripájajú k žalobe,
- 29. februára 2016 oznámil súdu nový vlastník, že k žalobe sa nepripája,
- 2. marca 2016 bola predložená súdu správa katastrálneho úradu objasňujúca zmenu vlastníctva na dotknutom liste vlastníctva,
- 20. mája 2016 bol spis predložený odvolaciemu súdu na rozhodnutie o odvolaní Slovenského pozemkového fondu zo 6. októbra 2015 proti uzneseniu zo 17. septembra 2015,
- 15. júna 2016 rozhodol odvolací súd uznesením o vrátení veci okresnému súdu z dôvodu jeho predčasného predloženia a opravy chýb,
- 21. júna 2016 bola vec vrátená okresnému súdu,
- 13. júla 2016 vykonal okresný súd úkon smerujúci k odstráneniu chyby v písaní uznesenia zo 17. septembra 2015 spočívajúci vo vyžiadaní uznesenia nesprávne datovaného späť od účastníkov konania,
- 19. júla 2016 podal proti uzneseniu zo 17. septembra 2015 odvolanie žalovaný v 2. rade, ktorému bolo doručené predmetné uznesenie 7. júla 2016,
- 3. augusta 2016 bol súdu predložený preklad výzvy súdu na predloženie uznesenia nesprávne datovaného do anglického jazyka,
- 12. septembra 2016 okresný súd priznal prekladateľovi uznesením odmenu,
- 18. októbra 2016 bol zákonným sudcom daný pokyn na doručenie uznesenia účastníkom konania so správne uvedeným dátumom jeho vydania,

- 15. novembra 2016 bolo podané odvolanie žalovaným v 2. rade proti opakovane doručovanému uzneseniu,
- 7. decembra 2016 bolo okresnému súdu doručené podanie účastníka konania bývajúceho v USA ,
- 15. decembra 2016 dal zákonný sudca pokyn na preklad podania z jazyka anglického do jazyka slovenského,
- 23. decembra 2016 predložil prekladateľ vyhotovený preklad podania, ktorého obsahom bolo oznámenie o odpredaji predmetu konania ešte 17. júna 2015,
- 10. januára 2017 okresný súd uznesením priznal odmenu prekladateľovi,
- 9. marca 2017 bol spis opakovane predložený odvolaciemu súdu na rozhodnutie o odvolaní proti uzneseniu zo 17. septembra 2015,
- 7. apríla 2017 odvolací súd uznesením zmenil uznesenie okresného súdu vo vzťahu k žalovanému v 2. rade tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia proti nemu zamietol a potvrdil uznesenie vo vzťahu k žalovanému v 5. rade,
- 18. apríla 2017 bol spis vrátený okresnému súdu,
- 24. apríla 2017 bolo doručované uznesenie odvolacieho súdu účastníkom konania,
- 27. apríla 2017 rozhodol okresný súd uznesením o zámene účastníkov na strane žalovaných a návrh žalobcov v 3. až 6. rade na zmenu žalobcov v 3. a 4. rade zamietol,
- 26. mája 2017 predložil okresnému súdu prekladateľ preklad uznesenia odvolacieho súdu zo 7. apríla 2017 a uznesenia okresného súdu z 27. apríla 2017,
- 29. mája 2017 okresný súd priznal prekladateľovi odmenu.

21. Z uvedeného prehľadu vyplýva, že po vydaní nálezu sp. zn. I. ÚS 214/2015 z 26. augusta 2015 konal okresný súd vo veci nariadenia predbežného opatrenia bez priet'ahov. Ústavný súd považuje za potrebné na tomto mieste zdôrazniť, že vzhľadom na celkovú dĺžku konania o veci samej, ako aj v časti týkajúcej sa predbežného opatrenia, bolo zákonnému sudcovi 6. marca 2017 uložené predsedom okresného súdu písomné napomenutie pod sp. zn. Spr 210/2017. Sťažovatelia neposkytli následne súdu časový priestor na zjednanie prípadnej nápravy a ústavnú sťažnosť podali hneď 7. apríla 2017. Podanie ústavnej sťažnosti sa preto javí iba formálnym s cieľom dosiahnutia finančného zadosťučinenia.

22. Opatrenie predsedu okresného súdu považoval ústavný súd za účinný prostriedok ochrany základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ktorý vzhľadom na subsidiárne postavenie ústavného súdu pri ochrane základných práv a slobôd bol aj efektívny, v dôsledku čoho odpadol dôvod ústavnej sťažnosti.

23. Pozornosti ústavného súdu neušla ani skutočnosť, že predbežné opatrenie nariadené okresným súdom 17. septembra 2015 v prvom a treťom výroku sa stalo právoplatným proti odporcom v 1., 3. a vo 4. rade po uplynutí lehoty na odvolanie (rok 2015), keďže odvolanie proti uzneseniu podali iba odporcovia v 2. a 5. rade. Bolo úlohou sťažovateľov (zvlášť za situácie, že sú zastúpení kvalifikovaným právnym zástupcom – advokátom) starať sa o svoje práva v zmysle zásady „*vigilantibus iura scripta sunt*“, t. j. „bdelým patrí právo“ a konať pri ochrane svojich práv už na základe čiastočne právoplatného predbežného opatrenia.

24. Vzhľadom na uvedené ústavný súd sťažnosť sťažovateľov po predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

25. Po odmietnutí sťažnosti bolo už bez právneho dôvodu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľov. Ústavný súd navyše uvádza, že sťažovatelia sa domáhali aj nárokov nesúvisiacich s namietaným porušením práv. Porušenie čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru namietali v súvislosti s konaním o predbežnom opatrení, pričom prikázania okresnému súdu konať urýchlene sa domáhali vo vzťahu k veci samej. Taktiež v právomoci ústavného súdu nie je prikázanie okresnému súdu konať v zmysle pokynov odvolacieho súdu, ako to vymedzili sťažovatelia v petite sťažnosti.

26. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 4. júla 2017